

Izložba u Muzeju Grada Zagreba

Dobro mi došel, prijatelj

Ovih se dana u Muzeju Grada Zagreba održava izložba posvećena Vikiju Glovackom (1919. – 1976.), jednomu od vodećih hrvatskih zabavljača od 50-ih do 70-ih godina u Hrvatskoj, autoru stihova mnogih popularnih pjesama poput: *Stari fijaker*, *Dobro mi došel, prijatelj*, *Tancaj, tancaj*. Izložba je prva iz serije izložbi koje Muzej Grada namjerava postaviti i koje će prikazivati zagrebačku zabavnu scenu.

Izložba je zanimljiva kako po tematici u kojoj prikazuje značajni dio života Zagreba i Hrvatske tijekom druge polovine 20. st., tako i po suvremenu postavu s primjenom multimedijalnih pristupa. U različitim odjeljcima posjetitelj će moći čuti pjesme Vikija Glovackoga, vidjeti filmove, a u informatičkom odjelu moći će pretražiti *Vikipediju* i naći mnogobrojne podatke o Vikiju Glovackom i vremenu u kojemu je živio. Takav postav izložbe osvježene je u muzeološkom smislu i pokazuje da hrvatski muzeji mogu biti

jednaki, a u ponečemu i prednjačiti europskim muzejima. Isto se tako ovaj postav približava načinu gledanja mlađih naraštaja, ali i pokazuje da upravo takav noviji postav može biti i jest zanimljiv i starijim posjetiteljima muzeja. Uz izložbu je izdan i katalog s popratnim CD-om, na kojemu se nalaze popularne pjesme Vikija Glovackoga.

Ime izložbe *Dobro mi došel, prijatelj*, po poznatoj pjesmi s Krapinskog festivala, za koju je stihove napisao Viki Glovacki, neka vam bude poziv da posjetite ovu izložbu.

A. Benazić

Naša uspinjača

(Pjesma Vikija Glovackog)

Kad sam bil još dečko mali,
Z mamom su me šetat stali,
Po suncu i po hladu,
Zmučil sam se tak pešačit,
Mamu počel sam navlačit,
Rekla mi je, daj ne plači,
Vozil buš se v uspinjači!

Kakvi štrukli, kakva bazlamača,
Meni je najdraža naša uspinjača!

Onda sam se ja zaljubil,
Za licejkom glavu zgubil,
V Gornji grad je v školu išla,
Čekal sam ju dok bu žišla,
Puno put sam ja se žuril
I na rendes gore juril,
Pa da put mi bude kraći,
Vozil sam se v uspinjači!

Kakvi štrukli, kakva bazlamača,
Meni je najdraža naša uspinjača!

Kulko put smo mi studenti,
Dobri, stari apstinenti
V Gornjem gradu vina pili
I veseli bormeš bili.
Puna glava nam je svega,
Kak buš spustil s tog se brega?
Pa pod gasom pri pijači,
Hajde v grad vu uspinjači!

Kakvi štrukli, kakva bazlamača,
Meni je najdraža naša uspinjača!

Pa i sad pod stare dane
Kad proletno sunce svane,
Sunčamo se do obeda,
Nikomu se doma ne dā,
Top kad grune dvanajst sati,
Teško se je z klupe stati,
Vi ne znate kaj to znači,
Za nas vožnja v uspinjači!

Kakvi štrukli, kakva bazlamača,
Meni je najdraža naša uspinjača!